

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/187/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512227071
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1512227071.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom: Trnavská cesta 82, Bratislava, v zast.: JUDr. Ján Mišura PhD., AK so sídlom: Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovaným: 1/ K. A., R.. XX.XX.XXXX, D.: D. XX, D., v zast.: JUDr. Jozef Polák, AK so sídlom: Aleja Slobody 1890/50, Dolný Kubín, 2/ C. I., R.. XX.X.XXXX, D.: A. XX, R., v zast.: Mgr. Štefan Slovák, so sídlom: Mostná 46, Nitra, o zaplatenie 3.153,43 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 10C/211/2012-410 zo dňa 07.02.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3 153,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 27.06.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 1, 3, § 15 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. účinnom v čase poistného plnenia, § 827, § 813 ods. 1, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 430 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 191 C.s.p. a vecne tým, že žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 23.01.2012 sa žalobca cestou svojho právneho zástupcu domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia istiny 3 153,43 Eur spoločne a nerozdielne, titulom regresného nároku na náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

3. Prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 19. januára 2015 po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že žalobu voči žalovanému v 1. zamietol a žalovaného v 2. rade zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 3 153,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 27.06.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie mal za to, že súdom prvej inštancie neboli v rámci jeho rozhodnutia zohľadnené niektoré pre vec podstatné skutočnosti a to najmä, že vodič vozidla, ktorý spáchal dopravnú nehodu bol splnomocnencom spoločnosti, ktorá odoberala pre leasing spoločnosti vozidlá a to, že žalovaný v 1. rade spáchal dopravnú nehodu v čase, keď už žalovaný v 2. rade vozidlom fakticky nedisponoval. V tejto súvislosti bude potrebné ustáliť, či prechádza zodpovednosť na žalovaného v 1. rade, jeho splnomocniteľa, alebo nakoniec zostáva zodpovedným

žalovaný v 2. rade podľa doterajších okolností. Vzhľadom na to, že sa súd prvej inštancie týmito okolnosťami a skutočnosťami v odôvodnení jeho rozhodnutia nezaoberal, odvolací súd Uznesením č.k. 5Co/496/2015 jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Strany sporu po rozhodnutí druhoinštančného súdu nepredniesli nové prostriedky procesného útoku ani procesnej obrany. Súd na základe doterajšieho dokazovania, opätovnej výpovede žalovaných a žalobcu ustálil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa XX.XX.XXXX okolo 14:10 hod. žalovaný v 1. rade, ako vodič motorového vozidla V. V. pri obchádzaní prekážky cestnej premávky vybočil zo smeru jazdy a ohrozil vodiča idúceho za ním, následkom čoho zaviniel dopravnú nehodu na ceste III. triedy medzi obcou S. I. A. R., pri ktorej došlo k poškodeniu motocykla I., E.: R. XXX O. a poškodeniu zdravia O. J. jazdiaceho na predmetnom motocykli. Dopravný inšpektorát OR PZ v Bratislave dňa 28.09.2010 vydal rozhodnutie, ktorým uznal žalovaného v 1. rade vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ Zák. SNR č. 372/1990 Zb. a uložil mu pokutu a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2010.

6. Žalobca v zmysle § 24 ods. 2, písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. dňa 18.05.2011 poškodenému poskytol poistné plnenie, resp. náhradu škody z poistného garančného fondu v sume 3 153,43 Eur vzhľadom na skutočnosť, že v čase dopravnej nehody na motorové vozidlo žalovaného v 2. rade nebolo uzavreté zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poistné plnenie pozostáva zo škody na motocykli I. v sume 1 664,43 Eur a bolestného v sume 1 489,- Eur.

7. To znamená, že medzi prevádzkovateľom motorového vozidla a konkrétnou poisťovňou ako poisťovateľom absentoval vzájomný záväzkový vzťah zo zmluvy o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom na absenciu vzájomného záväzkového vzťahu medzi poisťovňou a zodpovedným za škodu došlo k zákonnej cesii, prechodu práva poškodeného na náhradu škody na žalobcu. V prípade existencie vzájomného záväzkového vzťahu zodpovedného za škodu a konkrétnou poisťovňou, poškodený má právo uplatniť náhradu škody, ako u zodpovedného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tak i u konkrétneho poisťovateľa. V takomto prípade, by mal poisťovateľ právo na regres voči zodpovednému poistenému v súlade so zákonnými a zmluvnými podmienkami.

8. Súd v danej veci posudzoval vzťahy, na ktoré dopadajú ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom zodpovednostnom právnom vzťahu vystupuje na jednej strane ten, kto sa dopustil protiprávneho konania a na druhej strane ten, komu týmto protiprávnym konaním vznikla určitá ujma. Totožný je aj účel oboch inštitútov - zabezpečiť v čo najväčšej miere nahradenie vzniknutej ujmy.

9. Z vyššie uvedeného je teda nesporné, že žalobca má právo uplatniť svoj nárok proti ktorémukoľvek zo žalovaných a také isté právo by mal aj samotný poškodený, ktorý by si mohol uplatňovať škodu či už voči prevádzateľovi vozidla, ako aj vodičovi. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 Obč. zák. na základe objektívneho princípu a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 Obč. zák. na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia.

10. Splnomocnením spoločnosti D. K. I..O.. na inkasné konanie voči žalovanému v 2. rade zo dňa 09.02.2010, bola spoločnosť E., I.. I. W..V., poverená k odobratiu vozidla V. V. E.: R. XXX A., nakoľko žalovaný v 2. rade si neplnil povinnosti z úverovej zmluvy a neuhrádzal leasingové splátky viažuce sa k leasingu tohto vozidla. Mandátnou zmluvou medzi spoločnosťou E. I.. I. W..V.. O. K. N., bol v zmysle čl. 9 bod 1 K. N.- živnostník, oprávnený vykonávať činnosť smerujúcu k mimosúdnemu vymáhaniu pohľadávky osobne, môže si však najat' a najst' aj iné spolupracujúce osoby, čo Mandant berie na vedomie. V takom prípade ručí K. (K. N.) za takéto tretie osoby v celom rozsahu, ako by činnosť vykonával sám. K tejto činnosti bol poverený aj Generálnou plnou mocou spoločnosti E. I.. I. W..V.. K. N. - živnostník uzavrel so žalovaným v 1. rade Dohodu o vykonaní práce dňa 10.2.2010 na základe ktorej mal žalovaný v 1. rade odvázať odobraté vozidlá, predmety leasingov tretím osobám.

11. Svedok X. S. J. F. E. I.. I. W..V.. potvrdil, že K. N. niekoľko rokov vykonával práce v zmysle Mandátnej zmluvy a na základe osobitného splnomocnenia vyhľadával dlžníkov, inkasoval dlžné pohľadávky,

odoberal vozidlá a disponoval z tohto dôvodu i pečiatkou spoločnosti, ktorou opatria preberací protokol o odobratí vozidla.

12. Svedok K. Š. potvrdil, že vykonával práce pre K. N. na základe Dohody o vykonaní práce a odvážal odobraté vozidlá, predmety leasingov. Uviedol, že pri vykonávaní tejto práce spoznal i žalovaného v 1. rade, popísal postup ako išli odoberať viac vozidiel, kedy ich K. N. odviezol v jednom aute na miesta, kde sa autá nachádzali, odovzdal im doklady od áut a on rovnako ako žalovaný v 1. rade potom odobraté vozidlá odviezli do Bratislavy.

13. Ako súd zistil z výpovede svedka K. Š.Á. žalovaný v 1. rade mal vykonávať činnosť pre K. na N. spočívajúcu v odvoze vozidiel, ktoré boli odnímané tretím osobám a to na základe Dohody o vykonaní práce.

14. Z Dohody o vykonaní práce uzavretej medzi K.R. N. a žalovaným v 1. rade zo dňa 10.02.2010 súd zistil, že žalovaný vykonával pre menovaného živnostníka okrem iných i práce- odvozy vozidiel podľa potreby, za čo mu ako zamestnancovi vyplatil odmenu. Z výpovede žalovaného v 1. rade, zo Splnomocnenia - poverovacieho dokumentu č. I. 242, Správy o Inkasnom prípade zo dňa 31.03.2010, Protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu zo dňa 22.03.2010 mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade odvážal predmetné vozidlo z C. A. R.. Napriek tomu, že k takémuto úkonu nemal vystavený napr. cestovný príkaz, alebo rozpis jžd, je nesporné, že disponoval dokladmi od vozidla žalovaného v 2. rade ako i kľúčmi od vozidla a predmetnú jazdu vykonal za účelom odňatia predmetného vozidla v prospech leasingovej spoločnosti D. K. I..O.. Táto spoločnosť pre neplnenie si povinností z úverovej zmluvy zo strany žalovaného v 2. rade pristúpila k výkonu záložného práva.

15. Vodič motorového vozidla žalovaný v 1. rade založil svoju procesnú obranu na tom, že bol v čase dopravnej nehody zamestnancom K.O. N. a k nehode došlo počas jazdy vykonávanej v rámci plnenia jeho pracovných povinností.

16. Z predložených listinných dôkazov, na základe vykonaného dokazovania je preukázané, že nárok žalobcu na náhradu na základe ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Zb. v znení platnom v čase nehody a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Zb., na náhradu toho, čo za neho plnil je daný a dôvodný.

17. Spornou bola otázka, či za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; okrem nesporne zodpovedného žalovaného v 2. rade; zodpovedá i žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla (solidárne - spoločne a nerozdielne), alebo sa tento svojej zodpovednosti zbavil s poukazom na § 420 ods. 2 Obč. zák.

18. Podľa kalkulácie opravy poškodeného motocykla predstavovali náklady na jeho opravu 1 664,43 Eur a výpočtom hodnoty a výšky škody motocykla I., E.: R. XXX O. zo dňa 06.10.2010 bola náhrada škody ustálená na sumu 1 664,43 Eur. Náhrada bolestného v sume 1 489 Eur bola stanovená na základe lekárskeho posudku.

19. To však neznamená, že osoby, ktoré škodu priamo spôsobili, nezodpovedajú vôbec. V prípade fyzickej osoby nie je významné, či fyzická osoba má, alebo nemá postavenie podnikateľa. V prípade, ak ide o činnosť osôb v pracovnoprávnom vzťahu, zákon expressis verbis ustanovuje, že zodpovednosť týchto osôb podľa pracovnoprávnych predpisov nie je dotknutá. V takomto prípade ide však o zodpovednosť priameho škodcu vo vzťahu k právnickej alebo fyzickej osoby, pre ktorú vykonáva činnosť a nie vo vzťahu k poškodenému. V danom prípade žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla porušil dopravné predpisy, dôsledkom čoho spôsobil škodu tretej osobe.

20. V danej veci vychádzajúc zo skutkových a právnych záverov je nesporné, že za vinníka dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa 22.03.2010, bol označený žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla zn. V. V.; ktorý svojím konaním porušil predpisy o premávke na pozemných komunikáciách platné a účinné v danom čase.

21. Súd preto uzavrel, že v danom prípade žalovaný v 1. rade ako priamy škodca zodpovedá za vzniknutú škodu podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. Žalovaný v 1. rade (§ 24 ods.7 prvá veta v spojení s § 24

ods. 2 písm. b) zákona č.381/2001 Z.z.) bol povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a presvedčiť sa, či vozidlo je poistené a preto nesie zodpovednosť s poukazom na ustanovenie § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie NS SR 4Cdo 134/2009 a 4 Cdo 284/2010). Súd má za to, že skutočnosť, že žalovaný v 1. rade mal od p. N. zelenú kartu a poisťku ako sám vypovedal, nepreukazuje toto aj zaplatenie povinného zmluvného poistenia. Dňa XX.X.XXXX na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný v 1. rade mal k dispozícii zelenú kartu a predpokladal, že vozidlo je poistené. Z potvrdenia KOOOPERATÍVA poisťovňa a.s. zo dňa 30.5.014 súd zistil, že poisťná zmluva k predmetnému vozidlu zanikla 1.2.2009 pre nezaplatenie poisťného. Z Protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla V. V. síce vyplýva, že bolo odovzdané potvrdenie o zaplatení PZP, tento údaj však bol nepravdivý, nakoľko v čase dopravnej nehody toto poistenie k vozidlu zaplatené nebolo. Rovnako je nepravdivý údaj o nepojazdnosti vozidla, nakoľko žalovaný v 1. rade ho z C., kde bolo vozidlo odstavené jazdou na ňom prevážal do Nitry a spôsobil ním dopravnú nehodu. Žalovaný v 1. rade si zaplatenie poisťného nepreveril.

22. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je osobitným druhom občiansko-právnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie a zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Objektívna zodpovednosť je odôvodnená najmä v záujme ochrany tretích osôb.

23. Súd v zmysle intencií odvolacieho súdu skúmal, či možno vylúčiť zodpovednosť žalovaného v 1. rade podľa § 420 ods.2 Obč. zák., teda či bol v pozícii ako zamestnanec K.na N., ktorý mal odviezť vozidlo a vykonať činnosť v zmysle Dohody o vykonaní práce.

24. Súd konštatuje, že bola zistená existencia pracovného pomeru medzi K. N. a žalovaným v 1. rade. Jednalo sa o činnosť občasnú, sporadickú výlučne podľa potreby K. N., avšak žalovaný v 1. rade neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že nepreukázal, že odvoz vozidla žalovaného v 2. rade bolo činnosťou na základe Dohody o vykonaní práce alebo len priateľskou službou, ako sám napísal v liste žalobcovi nazvanom Vyjadrenie ku skutkovému stavu a škodovej udalosti adresovanom žalobcovi. Okrem toho žalovaný v 1. rade bol žalobcom ešte vo výzve zo dňa 26.5.2011 vyzvaný, že v prípade, že dopravnú nehodu spôsobil pri výkone pracovnej činnosti, aby túto skutočnosť oznámil a zdokladoval. Dohodu o vykonaní práce predložil až v súdnom konaní pred pojednávaním dňa XX.X.XXXX, následne potom ako takúto Dohodu predložil vyslychaný svedok K. Š..

25. Žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom; keď tento zavinené porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného. Dôkazy vykonané v konaní nasvedčujú tomu, že pracovnú činnosť mal vykonávať na základe Dohody o vykonaní práce s p. N., nepreukázal však bez akýchkoľvek pochybností, že odvoz vozidla dňa 22.03.2010 bol práve touto činnosťou. Spoločnosť E. I. I. W..V.. do spisu zaslala Generálne plnomocenstvo udelené K. N., z ktorého vyplýva, že je platné len spolu s individuálnym písomným plnomocenstvom, udeleným tejto spoločnosti konkrétnou leasingovou spoločnosťou a presnou identifikáciou tretej osoby a špecifikáciou dlžnej pohľadávky, hnuťelnej veci, resp. iných majetkových hodnôt. Zaslala tiež aj Splnomocnenie - poverovací dokument inkasa (č.l. 128) spoločnosti D. K. I..O.. zo dňa 9.2.2010 pre spoločnosť E. I. I. W..V.. K. N. mal od spoločnosti E. I. I. W..V.. len udelené teda plnomocenstvo na prevzatie hnuťelných vecí na dobu neurčitú a preto nemožno činnosť žalovaného v 1. rade považovať za výkon práce a vylúčiť jeho zodpovednosť podľa § 420 ods. 2 Obč. zák., nakoľko K.R. N. nebol fyzickou osobou akú má na mysli ust. § 420 ods.2 Obč. zák. Na druhej strane žalovaný v 1. rade ako vodič vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu nebol splnomocnencom ani spoločnosť, ktorá odoberala pre leasing spoločnosti vozidlá, teda spoločnosti E. I. I. W..V..

26. Žalobca pristúpil k uplatneniu regresnej pohľadávky voči žalovanému v 1. rade z dôvodu porušenia zákonom stanovených povinností, ktoré nemajú súvis s výkonom jeho pracovných úloh. V danom prípade išlo o subjektívne porušenie povinností žalovaného v 1. rade, za ktoré je zodpovedný a ktoré mu vyplývajú všeobecne z pozície vodiča motorového vozidla bez ohľadu na jeho pracovné zaradenie, prípadne všeobecne bez ohľadu na to, či žalovaný v 1. rade ako vodič akéhokoľvek motorového vozidla je, alebo nie je niekde zamestnaný. Žalovaný v 1. rade ako vodič účastný na dopravnej nehode preto sám zodpovedá za vzniknutú škodu, a to bez ohľadu na to, či vykonával alebo nevykonával činnosť pre právnickú alebo inú osobu. Porušenie vyššie uvedeného ustanovenia zákona o cestnej premávke

nemožno totiž považovať za plnenie, resp. neplnenie úloh, na základe pokynu zamestnávateľa. Jedná sa totiž o subjektívnu povinnosť každého vodiča motorového vozidla.

27. Vzhľadom na uvedené teda súd dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom; keď tento zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného a teda celkom nepochybné zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Obč. zák. Preto žalovaného v 1. rade k zaplateniu dlžnej sumy zaviazal spoločne a nerozdielne so žalovaným v 2. rade.

28. Pokiaľ ide o žalovaného v 2. rade, súd zistil, že v čase dopravnej nehody bol držiteľom a prevádzateľom predmetného motorového vozidla. V čase spôsobenia dopravnej nehody nebolo vozidlo poistené zo zákona. Žalovaný v 2. rade, si nesplnil svoju povinnosť platiť povinné zmluvné poistenie, ktoré splácal v leasingových splátkach. V dôsledku tejto skutočnosti zanikla poisťná zmluva podľa oznámenia Kooperatívy Poisťovne a.s. dňa 01.02.2009, teda vozidlo nemalo povinné zmluvné poistenie.

29. V konaní je tak rozhodujúce zodpovedanie otázky, či na strane žalovaného v 2. rade ako prevádzateľa dotknutého motorového vozidla možno konštatovať, že napriek tomu, že s predmetným motorovým vozidlom nedisponoval, je alebo nie je naplnená zákonom vyžadovaná podmienka jeho spoluzodpovednosti za spôsobenú škodu tým, že použitie dotknutého motorového vozidla umožnil v dôsledku svojej nedbanlivosti. Pre naplnenie podmienky nedbanlivosti podľa ust. § 430 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka postačuje aj nedbanlivosť nevedomá, ktorá zodpovedá psychickému vzťahu prevádzateľa motorového vozidla k prípadnému zneužitiu tohto motorového vozidla, ktorá je daná tým, že prevádzateľ síce nechcel, aby došlo k použitiu, resp. k zneužitiu predmetného motorového vozidla a ani nevedel o tom, že spôsob jeho zabezpečenia, ktorý zvolil, nie je dostačujúci, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje postavenie či osobné pomery vedieť mal a mohol. Súd v tejto súvislosti poukazuje na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 313/2013 zo dňa 14. apríla 2016, publikované pod č. 23 v časopise zo Súdnej praxe č. 3/2016. V zmysle tohto rozhodnutia: „spoločná a nerozdielna zodpovednosť škodcu a prevádzateľa prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď prevádzateľ motorového vozidla umožnil nedbanlivosťou jeho použitie treťou osobou (§ 430 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka); stačí pritom nedbanlivosť nevedomá, že prevádzateľ nechcel, aby dopravný prostriedok bol zneužitý a ani nevedel, že spôsob jeho zabezpečenia, ktorý zvolil, nie je dostatočný a umožňuje zneužitie motorového vozidla v čase jeho neprítomnosti, hoci vzhľadom na okolnosti a svoje postavenie, či osobné pomery vedieť mal a mohol.“

30. Žalovaný v 2. rade je podľa ust. § 430 ods. 1 Obč. zák. osobou zodpovednou za škodu, ktorému ako prevádzateľovi tohto motorového vozidla prislúcha povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa zák. č. 381/2001 Z.z.; keďže táto škoda bola spôsobená prevádzkou vozidla, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva. Pokiaľ teda žalobca poskytol poškodenému z garančného fondu poisťné plnenie za žalovaného v 2. rade, má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., tzv. právo postihu - regresu; čo bolo v konaní nesporné; a preto rozhodol súd žalovaného v 2. rade k zaplateniu žalovanej sumy 3 153,43 Eur zaviazal spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade. Žalovaný v 2. rade svojou vedomou nedbanlivosťou, keď vozidlo, ktorého bol vlastníkom odložil mimo svojho faktického dosahu u inej osoby, údajne za účelom opravy. V čase dopravnej nehody bol stále vlastníkom aj prevádzkovateľom vozidla, hoci ho sám nevedel, ale mal právnu moc nad uvedeným vozidlom. Jeho obrana, že nevedel o tom, že mu vozidlo bude odobraté je účelová, pretože z listinných dôkazov vyplynulo, že bol kontaktovaný osobami spoločnosti EVOL spol. s r.o. vid' č.l. 130 spisu, ktorí práve od neho mali informáciu, že vozidlo užívala tretia osoba a mala ho s jeho súhlasom v obci C., kde bolo aj vozidlo nájdené a odobraté. Ako vlastníkom vozidla mal povinnosť platiť povinné zmluvné poistenie a plniť si aj povinnosti z úverovej zmluvy č. 10067.

31. Podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je úrok z omeškania stanovený dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou SR k prvému dňu omeškania. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z., účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ak vzťah vznikol po 1.2.2013.

32. Žalovaní sa s peňažným plnením dostali do omeškania, súd priznal žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 9,25 % z priznanej istiny od 27.06.2011, odo dňa nasledujúceho po dni 26.6.2011, do kedy mali v zmysle výzvy žalobcu zo dňa 26.5.2011 nahradiť poistné plnenie.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi prislúcha právo na náhradu trov konania a priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu t.j. 100 %. O výške náhrady trov konania v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

34. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietne. Svoje odvolanie žalovaný 1/ odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p. V rámci svojho odvolania žalovaný 1/ poukazuje na § 22 ods. 1, § 23, § 24, § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zamestnávateľ žalovaných 1/ a 2/ podnikateľ N., poveril žalovaného 1/ odviezť ho do Nitry a z Nitry bolo auto odťahované do Bratislavy. Odovzdávajúci a preberajúci protokol vypisoval zamestnávateľ. Z písomnej dohody o vykonaní prác zo dňa 10.02.2010 uzatvorenej medzi zamestnávateľom K. N. a zamestnancom K. A. vyplýva, že žalovaný 1/ bol poverený vykonaním pracovnej úlohy vodiča za účelom odvozu vozidiel, ktoré má zamestnávateľ odňať tretím osobám, ktorým budú vozidlá odňaté zamestnávateľom. Išlo o pozíciu vodiča. Zo správy na č.l. 243, ktorú vypracoval K. N. C. D. dňa 31.03.2010 a ktorú podpísal konateľ spoločnosti E. I..W..V.. X. S. vyplýva, že žalovaný 2/ nemal vozidlo V. D. A. u seba. Nachádzalo sa u tretej osoby v dedine C.. Z protokolu nachádzajúcom sa na č.l. 244 spisu taktiež vyplýva, že predmetné vozidlo bolo odobraté vo C. dňa 22.03.2010, pričom za odovzdávajúceho mal konať pán N. a za preberajúceho E. I..W..V., pričom vozidlo nakoniec prevzal N. J. za Z. I. I. I..W..V.. V konaní bolo preukázané, že škoda vznikla pri výkone práce zamestnanca, ktorého zamestnávateľom bol pán K. N.. Zamestnávateľ K. N. bol mandatár mandanta E. I..W..V. ktorý podľa rámcovej zmluvy bol splnomocnený tak, ako to vyplýva z č.l. 242 spoločnosťou D. K., I..O., pobočka zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, so sídlom E. XX, D.. Všetky oboznámené listinné doklady preukazujú, že činnosť odobratia vozidla bola robená v prospech obchodnej spoločnosti D. K., I. - pobočka zahraničnej banky, ktorá dala súhlas na rozsiahle zastupovanie v tejto činnosti a preto v zmysle § 420 ods. 2 OZ je práve tou právnickou, ktorá zodpovedá za škodu v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto sa na žalovaného 1/ vzťahuje len zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov. Žalovaný poukazuje na § 415 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1/ tak preukázal existenciu pracovného vzťahu medzi žalovaným 1/ a pánom N. v čase, keď došlo k nehode a tiež preukázal, že k nehode došlo pri plnení pracovných úloh. Nakoľko síce došlo k spôsobeniu škody pri dopravnej nehode, nešlo o úmyselné konanie žalovaného 1/ a preto nemôže zodpovedať inému ako zamestnávateľovi. Žalovaný k § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazuje na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/57/2013 zo dňa 23.09.2013, rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/183/2008 zo dňa 26.03.2012.

35. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich doterajších právnych a skutkových vyjadrení doteraz prezentovaných. Žalovaný 2/ má za to, že bol postavený v konaní do nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní. Nárok žalobcu je potrebné si uplatniť len voči žalovanému v 1. rade, ktorý si motorové vozidlo požičal a spôsobil škodu v dôsledku porušenia konkrétnej právnej povinnosti. V rámci konania na súde nebolo žiadnymi relevantnými dôkazmi zo strany žalovaného 1/ preukázané skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné uplatniť § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že škoda bola spôsobená tými, ktorých na túto činnosť poveril. Žalovaný v 2. rade zastáva názor, že v tomto prípade je nutné aplikovať § 40 ods. 1 zákonníka, nakoľko aj podľa Protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu/ úveru zo dna 25.03.2010 mal odovzdanie podpisovať žalovaný v 2. rade. Podľa predmetného protokolu je na mieste podpisu žalovaný 2/ uvedené „Tretia osoba“, teda evidentné, že žalovaný v 2. rade pri takomto odovzdávaní vozidla nebol prítomný a nemal o ňom ani žiadnu vedomosť.

36. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, vecne a právne správne a odvolací súd by mal rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a pridrižiava sa svojich argumentov uvádzaných v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/.

37. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi sa priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca sa stotožňuje so zisteným skutkovým stavom, žalovaný 1/ zodpovedá za škodu ako vodič (priamy škodca) podľa § 420 ods. 1 OZ a poukazuje na to, že žalovaný 1/ nepredložil žiaden dôkaz, že v čase dopravnej nehody bol použitý na činnosť svojho zamestnávateľa, čo by ho zbavilo zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukazuje na rozhodnutie NS ČR zo dňa 03.10.2011 zp. zn. 30Cdo/1509/2011, NS SR zo dňa 17.02.2016, sp. zn. 1Obdo/26/2015, rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/134/2009.

38. Voči predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie taktiež žalovaný 2/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zamietol a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, alternatívne aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalovaný 2/ odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a uvádza, že žalovaný 1/ zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako vodič účastný na dopravnej nehode, ktorý porušil pravidlá cestnej premávky preto sám zodpovedá za vzniknutú škodu a to bez ohľadu na to, či vykonával alebo nevykonával činnosť pre právnickú alebo inú osobu. Žalovaný 2/ sa však nestotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, kde na základe vykonaného dokazovania nesprávne dospel k názoru, že žalovaný 2/ sa nezbavil svojej zodpovednosti, nakoľko ako prevádzateľ síce nechcel, aby došlo použitiu, resp. k zneužitiu predmetného motorového vozidla ani nevedel o tom, že spôsob jeho zabezpečenia, ktoré zvolil, nie je dostačujúci, ale o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje postavenie či osobné pomery vedieť mohol a mal. Žalovaný 2/ je toho názoru, že v danej veci vychádzajúc zo skutkových a právnych záverov je nesporné, že jeho zodpovednosť za škodu nie je uplatniteľná a vylúčená v zmysle ust. § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nárok je potrebné si uplatniť len voči žalovanému 1/, ktorý si motorové vozidlo požičal a spôsobil škodu v dôsledku porušenia konkrétnej právnej povinnosti.

39. K odvolaniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi sa priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaný 2/ poukazuje vo svojom odvolaní na § 430 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého by nemal zodpovedať za vzniknutú škodu, a podľa jeho názoru, mal súd prvej inštancie žalobu voči nemu zamietnuť. Žalobca poukazuje na § 430 ods. 1 OZ, že prevádzkovateľ zodpovedá spolu s ním. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozhodnutie NS ČR z 23.10.2003 sp. zn. 25Cdo/214/2002, rozhodnutie NS SR z 14.04.2016 sp. zn. 3Cdo/313/2013.

40. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý sa v plnom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení a podaného odvolania.

41. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý uvádza, že sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení a opätovne žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

42. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

43. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania žalovaných 1/ a 2/ nie sú opodstatnené.

44. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

45. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho

rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

46. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím a názorom súdu prvej inštancie.

47. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania priznáva v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).